

Arribada a Ciudad Bolívar

Dv, 9/10/2009 per Antoni Nello

[En un seminari de Veneçuela](#)

El dia de la Mare de Déu de la Mercè, de matinada, vaig marxar de bell nou cap a Veneçuela: Barcelona, Frankfurt, Caracas, Ciudad Bolívar. M'agrada pensar que vaig del Rin a l'Orinoco, d'una gran artèria fluvial europea al majestuós riu americà que separa el Carib de l'Amazònia. Soc un home mediterrani, home d'aigua, i potser l'aigua de la mediterrània, la seva placidesa, sigui el que més em manca en aquestes latituds. Aquest gran riu en supleix la mancança, especialment ara que s'ha acabat l'estació de les pluges i baixa ple i alegre.

 És la meva sisena estada a Veneçuela. Estades de tres mesos, de finals de setembre fins a les portes del Nadal. Estades de col·laboració docent al Seminari Interdiocesà de Ciudad Bolívar, gestionat per la Fraternitat Sacerdotal dels Operaris Diocesans fundats pel català Mossèn Sol. Però també estades de col·laboració pastoral allà on em demanen, parròquies i comunitats diverses i disperses per aquestes enormes extensions de terreny.

Aquest aventura va començar de manera molt personal i aventuresca, convidat per un bon amic de la meva època romana d'elaboració de la tesi de doctorat al Col·legi Espanyol, per anar esdevenint, a poc a poc i sorprenentment, un viatge d'enriquiment personal. Pretens aportar i t'adones que s'ha produït el fenomen contrari, que qui ha rebut una notable aportació ets tu mateix. Ja ho diu l'evangeli, però mai ens ho acabem de creure, fins que ho experimentem.

M'ofereixen fer públiques aquestes notes. No estic convençut d'aportar res d'especial, però potser val la pena provar-ho... Procuraré compartir amb lectors desconeguts les meves percepcions i experiències al menys un cop a la setmana.